

JOSÉ BEDIA
Mi Esencialismo
Näyttely Porin taidemuseossa 29.3.-5.5.1996

José Bedia (s.1959) on kuubalainen taiteilija, jonka näyttely ”MI Esencialismo” / ”Minun essentialismini” esittelee taiteilijan uusinta tuotantoa. Hänen teoksiaan on kerran aiemmin ollut esillä Porissa - Porin Taidemuseossa vuonna 1990 järjestetyssä nuoren kuubalaisen taiteen näyttelyssä ”No Man is an Island”, jossa oli esillä 14 taiteilijan teoksia. Bedia on sittemmin muuttanut pois Kuubasta ja asuu nykyään Florida Miamissa, jossa on suuri kuubalaisten siirtolaisten muodostama yhteisö.

José Bedia on tullut tunnetuksi tavastaan maalata suoraan seinäpintaan, mutta nyt hän on siirtynyt kangaspohjaisiin ja paperipohjaisiin maalauksiin. Kansainvälistä huomiota hän on saanut myös paikan päällä tehdyillä installaatioillaan, mm. vuoden 1995 Venetsian biennaalissa teoksella, joka kuvasi elokuussa 1994 Kuubasta Floridan rannikolle suuntautunutta venepakolaisten vaarallista matkaa.

Kuubalaisen taiteen omaperäisyys on paljossa riippuvainen tuon saarivaltion kulttuurisesta omintakeisuudesta. Rikas etnisten kulttuurien ja uskontojen rinnakkaiselo on antanut aineksia monelle kuubalaistaiteilijalle, joista edesmenneet Elso Padilla ja Ana Mendieta ovat hyviä esimerkkejä. Bedia on kulttuuriantropologin tavoin perehtynyt amerikkalaisiin muinaiskulttuureihin, mutta hänen näkemyksessään kaikki maailman kulttuurit ovat yhtä arvokkaita. Kulttuurin tutkiminen ja sen ominaispiirteiden etsiminen voidaankin nähdä osana identiteetin määrittelypyrkimyksiä. Bedian taide liittyy myös periferisten kulttuurien itsetunnon nostamiseen modernistisen taiteen valtakauden jälkeen.

José Bedian maalaukset ovat ritualistisia; niiden aiheet ja tekotapa liittyvät kuubalaiseen Palo Monte- uskontoon ja Amerikan intiaanien kulttimenoihin. Bedia on vihkiytynyt Palo Monteeseen, joka on Kuubassa yleisesti vallitsevan synkretistisen Santeria-uskonnon rinnakkaisilmiö. Teoksia voidaan tarkastella osana uskonnon käytännön harjoittamista. Bedia on yhdistänyt teoksiinsa esineitä, jotka viittaavat jumaluuksien voimaan. Esineiden rinnalle uusissa maalauksissa ovat nousseet valokuvat. Pienet valokuvafragmentit ovat antaneet maalaushahmolle lähtökohdan. Maalauksen avulla Bedia on palauttanut valokuvissa näkymättömän uskonnollisen elementin ja kyseenalaistanut valokuvan ”objektiivisen” totuuden.